

DĚJINY PSYCHOLOGIE

PSYCHOANALÝZA

Sigm. Freud

PSYCHOANALÝZA

- nejznámější směr
- často odmítána akademickými psychology, ale obecně populární
- velký přínos pro psychologii obecně, i když její data, metodologie i teorie byly kritizovány
- množství zdrojů

I.I.I. ZÁKLADNÍ PILÍŘE PSYCHOANALÝZY

- **Fyziologický determinizmus**

Člověk je biologická reaktivní bytost, která je poháněna fyziologickými silami - pudy (eros, thanatos).

- **Psychický determinizmus**

Všechny psychické jevy mají svoji příčinu, uvědomovanou i neuvědomovanou. Psychické obsahy jsou asociativně spojeny.

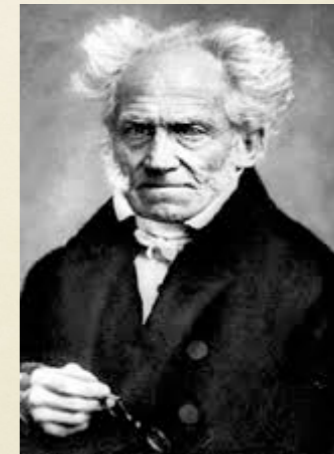
- **Konstantnost psychické energie**

Psychika se snaží udržet duševní energii na nízké konstantní úrovni. Je-li energie příliš, má tendenci se jí zbavovat, uvolnění je spojeno s úlevou nebo pocitem slasti.

DŮLEŽITÉ POSTAVY

- předchůdci

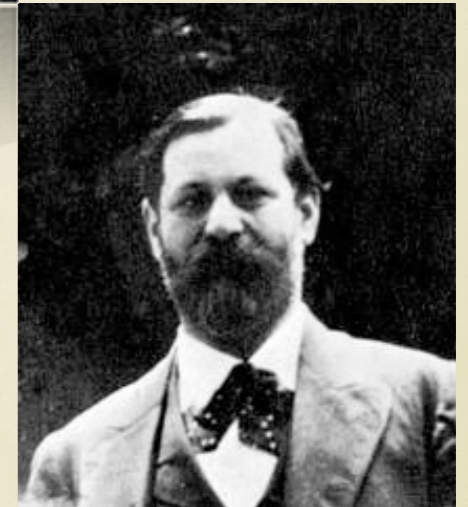
- Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-1716)
- Johann Friedrich Herbart (1776-1841)
- Arthur Schopenhauer (1788-1860)
- Jean-Martin Charcot (1825-1893)

DŮLEŽITÉ POSTAVY

- **zakladatelé**

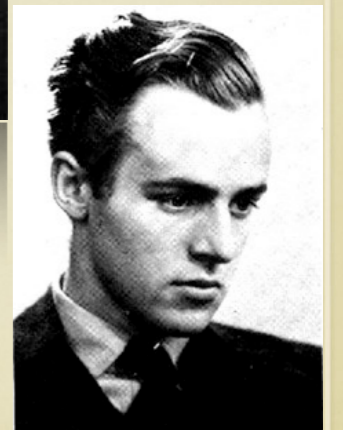
- Joseph Breuer (1842-1925)
- Sigmund Freud (1856-1939)

DŮLEŽITÉ POSTAVY

- **rebelové**

- Alfred Adler (1870-1937)
- Sandor Ferenczi (1873-1933)
- Carl Gustav Jung (1875-1961)
- Otto Rank (1884-1939)
- Wilhelm Reich (1897-1957)

DŮLEŽITÉ POSTAVY

- **následovníci**

školy psychodynamické psychologie

- Ego-psychologie

Anna Freudová (1895 - 1982)

Heinz Hartmann (1894 - 1970)

- Britská škola objektních vztahů

Melanie Kleinová (1882 - 1960)

Michael Balint (1896 - 1970)

- Americká škola objektních vztahů

Margaret Mahlerová (1897 - 1985)

Otto Kernberg *1928

DŮLEŽITÉ POSTAVY

- **následovníci**

školy psychodynamické psychologie

- Psychologie self

Heinz Kohut (1912 - 1981)

- Kulturní psychoanalýza

Karen Horneyová (1885 - 1950)

Harry Stack Sullivan (1892 - 1949)

Erich Fromm (1900 - 1980)

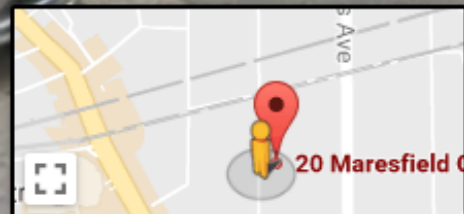

20 Maresfield Gardens

Londýn, Anglie

Street View - čvn 2015

Google

JOSEPH BREUER

(1842-1925)

- praktický lékař a fyziolog
- Freudův přítel a mentor
- spoluzakladatel psychoanalýzy
- po čase názorové neshody s Freudem

SIGMUND FREUD

(1856-1939)

- studoval medicínu – zájem o neurologii, psychiatrii
- 1885 stipendium pro studium v Paříži u Charcota, odborníka na hypnózu a hysterii
- 1895 s Breuerem publikoval Studien über Hysterie (obsahovaly mj. případ Anny O.)
- 1938 emigrace do Anglie, 1939 umírá na rakovinu

SIGMUND FREUD

- 1900 Výklad snů
- shromáždil skupinu spolupracovníků – prvních psychoanalytiků (Abraham, Eitingon, Ferenczi, Rank, Jones, Sachs)
- po první světové válce velký rozvoj psychoanalýzy

Psychoanalytic A-Team

Otto Rank, Karl Abraham, Max Eitingon, Ernest Jones
Sigmund Freud, Sándor Ferenczi, Hanns Sachs

VZNIK PSYCHOANALÝZY

- zárodek 1895 ve Studiích o hysterii
- hypnóza jako metoda léčení neuróz, později metoda volných asociací
- význam nevědomých procesů v etiologii neuróz
- klíčová role sexuality
- objev mechanismu přenosu

TŘI ETAPY

- **afekt-trauma**
 - vědomí-nevědomí
- **topografický model lidské psychiky (1897 - 1923)**
 - nevědomí-předvědomí-vědomí
- **strukturální model lidské psychiky**
 - id, ego, superego

AFEKT-TRAUMA

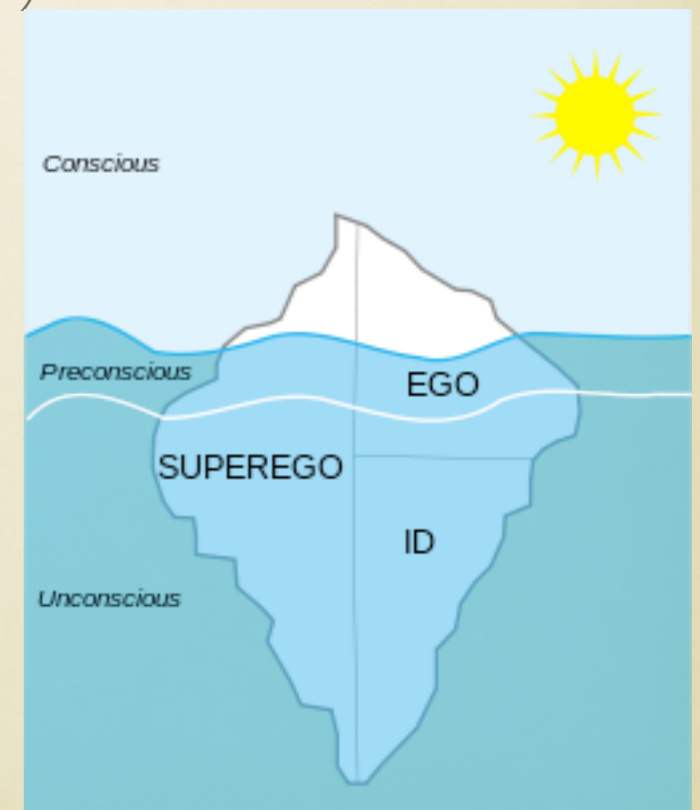
- **vědomí - nevědomí**
- funkce psychiky = obrana proti nepříjemným afektům, které jsou výsledkem psychických traumat
 - 1895 - “Studie o hysterii”

TOPOGRAFICKÝ MODEL LIDSKÉ PSYCHIKY

- **nevědomí - předvědomí - vědomí**
 - výzkum denních i nočních snů
“Sny jsou královskou cestou do nevědomí”
 - 1900 - “Výklad snů”
 - 1901 - “Psychopatologie všedního života”
 - 1905 - “Tři pojednání k teorii sexuality”

STRUKTURÁLNÍ MODEL LIDSKÉ PSYCHIKY

- **id** (ono), **ego** (já), **superego** (nadjá)
 - 1923 - “Ego a Id”

TEORIE PSYCHOSEXUÁLNÍHO VÝVOJE

- uveřejněna v r. 1905 “Tři pojednání k teorii sexuality”
 - **Orální** stádium (první rok života)
 - **Anální** stádium (druhý a třetí rok života)
 - **Falické** stádium (čtvrtý rok života) (prožívání oidipovského komplexu)
 - **Latentní** stádium (od pěti let do dospívání)
 - **Genitální** stádium (od jedenácti - dvanácti let)

MEZINÁRODNÍ PSYCHOANALYTICKÝ KONGRES (1911)

ALFRED ADLER

(1870-1937)

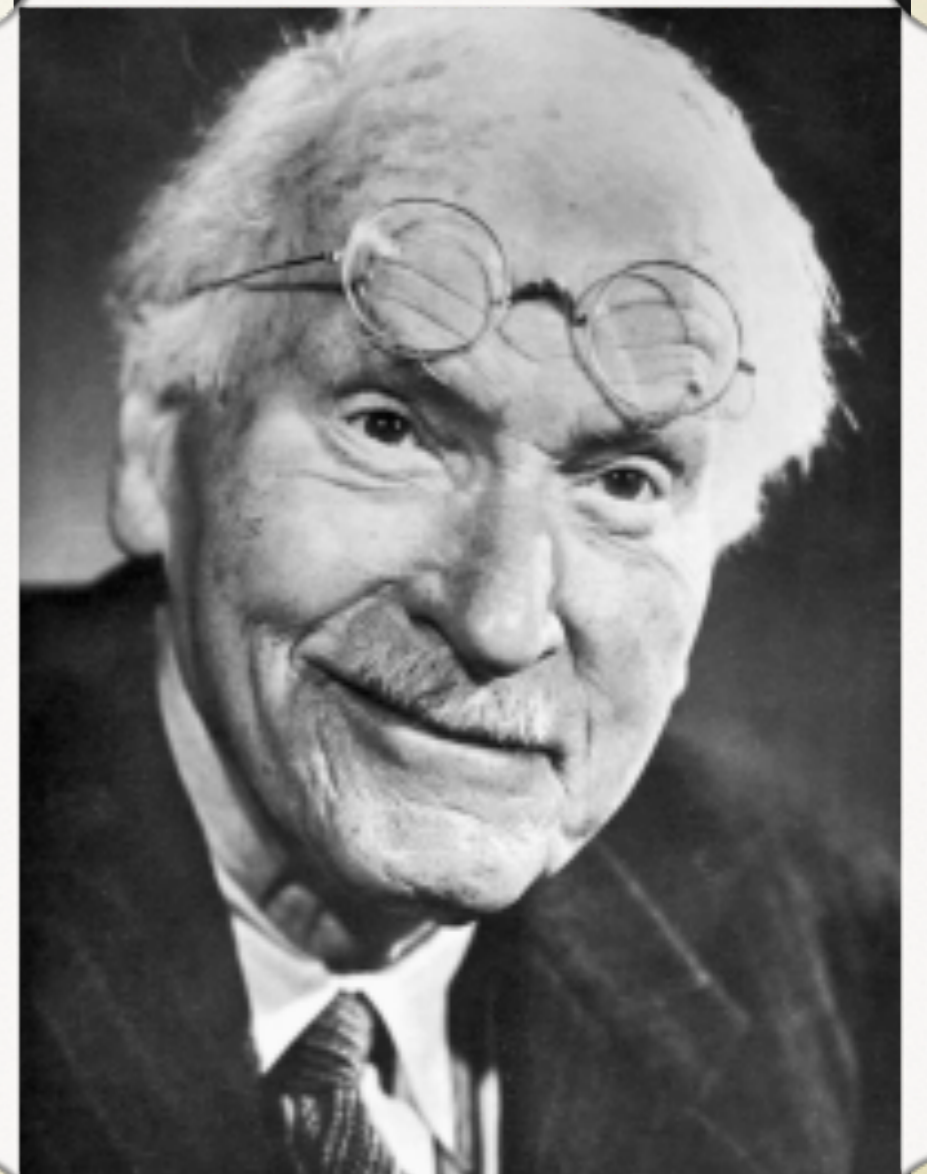
- zakladatel individuální psychologie
- důraz na sociální vztahy v rodině, sourozenecké pozice a rivalita
- základní koncepty – pocit sounáležitosti, touha po moci, komplex méněcennosti, úsilí o nadřazenost, životní styl - linie
- schopnost vytvářet si vlastní osud, zaměřenost na cíl
- předchůdce humanistické psychologie

CARL GUSTAV JUNG

(1875-1961)

- zakladatel analytické psychologie
- změnil koncept libida, menší důraz na sexualitu
- psyché je aktivní a celistvá
- kolektivní nevědomí, archetypy
- důraz na přítomnost a budoucnost
- typologie osobnosti

OTTO RANK

(1884-1939)

- původně technik, laik v psychologii
- důraz na vliv porodního traumatu – základem neuróz separační úzkost
- 1909 dílo “Mýtus zrození hrdiny”
- předchůdce humanistické a transpersonální psychologie

SANDOR FERENCZI

(1873-1933)

- navrhl změny především v technikách terapie – aktivní role terapeuta, empatie a autentičnost terapeuta ...
- terapie jako náhrada za chybějící vřelý vztah s matkou

EGO-PSYCHOLOGIE

Těžiště ego-psychologie je v intrapsychické organizaci zvládnání pudového života a psychologii jednoho člověka.

- Anna Freudová (1895 - 1982)
 - zaměření na psychoterapeutickou práci s dětmi
 - 1936 - “Ego a obrané mechanismy”
- Heinz Hartmann (1894 - 1970) *zakladatel*
 - přesunul předmět studia i mimo patologii
 - už při narození existuje vrozená matrice pro vznik ega
 - součástí ega je tzv. nekonfliktní sféra

OBRANNÉ MECHANISMY

- negace (popření)
- potlačení (represe)
- vytěsnění
- racionalizace
 - reakce kyselých hroznů
 - reakce sladkých citronů
- intelektualizace
- regrese (infantilizace)
- transgrese
- fixace
- útěk do fantazie
- projekce
- reaktivní formace
- přesun (přemístění)
- identifikace
- konverze (somatizace)
- disociace
- izolace
- substituce
 - kompenzace
 - hyperkompenzace
 - sublimace

BRITSKÁ ŠKOLA OBJEKTNÍCH VZTAHŮ

Citové vztahy k blízkým lidem resp. objektům, jsou v psychickém vývoji významnější než pudové uspokojení.

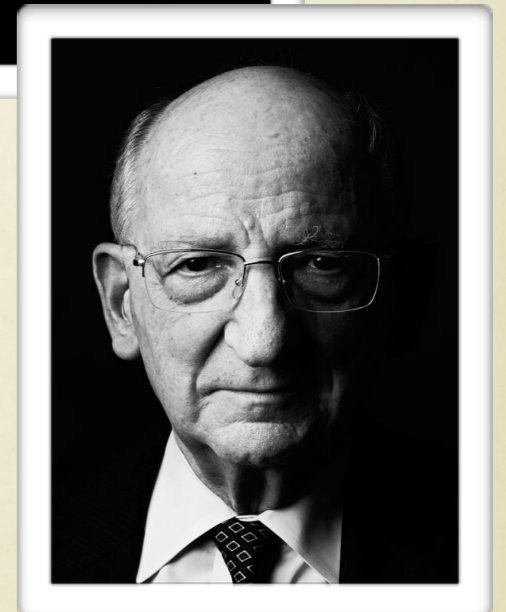
- Melanie Kleinová (1882 - 1960)
 - dobrý a špatný prs, matka je zdrojem dobrých i špatných pocitů
- Michael Balint (1896 - 1970)
 - *“pacienti hledají u lékařů rodičovskou péči”*
 - originální metodika rozboru kazuistik

AMERICKÁ ŠKOLA OBJEKTNÍCH VZTAHŮ

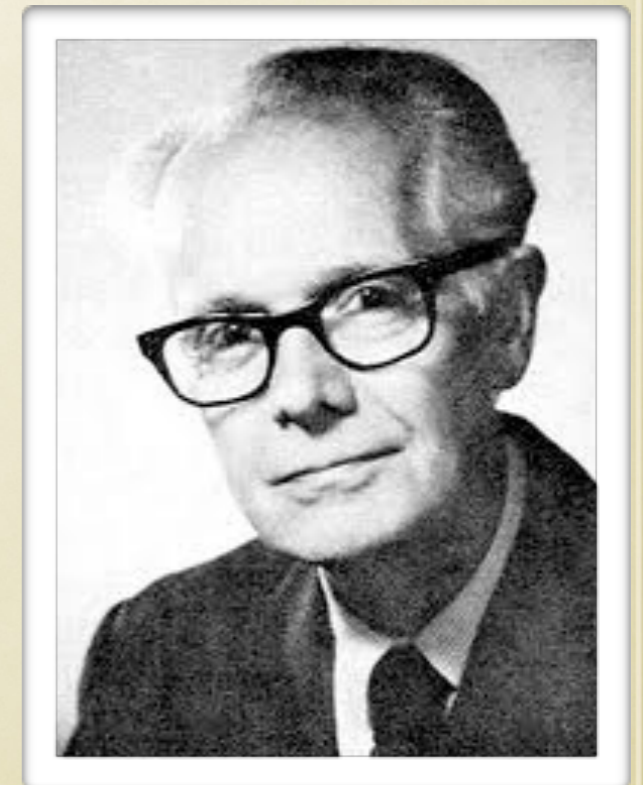
Americká škola se od britské liší především tím, že pokládá vznik mentálních reprezentací za výsledek přirozeného a vcelku nekomplikovaného vývoje.

- Margaret Mahlerová (1897 - 1985)
 - dítě začíná život jako zcela závislé na matce a posléze je zahájen proces diferenciacce, který vede k vytvoření struktury self.
- Otto Kernberg * 1928
 - pokus o syntézu klasické psychoanalýzy s ego-psychologií a psychologií objektových vztahů

PSYCHOLOGIE SELF HEINZE KOHUTA

- Heinz Kohut (1913 - 1981)
 - Doplnil Freudův strukturální model psychiky o složku **self**, která řídí chování a organizuje zkušenosti.
 - **Self** je subjektivní pojetí a prožívání toho, kdo jsem a jakou mám hodnotu.

KAREN HORNEY

(1885-1952)

- představitelka neopsychoanalýzy (kulturní psychoanalýzy)
- potřeby bezpečí, pojem úzkosti, bazální úzkost, obrany proti bazální úzkosti
 - neurotický pohyb k lidem
 - neurotický pohyb proti lidem
 - neurotický pohyb od lidí
- etiologie neuróz, důraz na sociální faktory, především v rodině, méně na biologické faktory

ERICH FROMM

(1900-1980)

- psychoanalýza s důrazem na společnost
- vliv marxistické filozofie
- svoboda, humanismus
- typy orientace –
neproduktivní vs.
produktivní

KRITIKA PSYCHOANALÝZY

- přílišný důraz na sex
- nedostatečné podklady teorie
- nepoužívání experimentů, nevědecký přístup
- dogmatismus, kult osobnosti
- nedostatek humanismu

PŘÍNOS PSYCHOANALÝZY

- zkoumání do té doby zanedbávaných oblastí
- provokativní vysvětlení různých jevů, považovaných za nezkoumatelné
- metoda volných asociací a analýzy snů
- dodala psychologii popularitu a význam mezi laiky

ZAŘAZENÍ PSYCHOANALÝZY VZHLEDEM K WATSONOVÝM PRESKRIPTIVNÍM DIMENZÍM

- **klíčové dimenze**
 - nevědomý mentalismus
 - determinismus
 - dynamický přístup
 - kvalitativní přístup
 - iracionalismus

DOPLŇUJÍCÍ LITERATURA

- Freud, Sigmund (1900). The interpretation of dreams.
- Freud, Sigmund (1901). The psychopathology of everyday life.
- Freud, Sigmund (1910). The origin and development of psychoanalysis. *American Journal of Psychology*, 21, 181-218.
- Freud, Sigmund (1914/1917). The history of the psychoanalytic movement.
- sebrané spisy S. Freuda, vydávané v českém překladu v Psychoanalytickém nakladatelství

DOPLŇUJÍCÍ LITERATURA

- Adler, Alfred (1931). What life should mean to you (Chapter 2: "Mind and body").
- další články najdete např. v Individual Psychology: The Journal of Adlerian Theory, Research & Practice (přístupný fulltextově v databázi EBSCO)
- Z Adlerových knih česky vyšlo např.
Adler, Alfred (1993). Umění rozumět: příběh života a nemoci z pohledu individuální psychologie. Praha: Práh.
Adler, Alfred (1994). Psychologie dětí: děti s výchovnými problémy. Praha: Práh.
Adler, Alfred (1995). Smysl života. Praha: Práh.
Adler, Alfred (1999). Porozumění životu: úvod do individuální psychologie. Praha: Aurora.

DOPLŇUJÍCÍ LITERATURA

- Jung, Carl G. (1910). The association method. *American Journal of Psychology*, 31, 219-269.
- Jung, Carl G. (1921/1923). General description of the types. Chapter 10 of *Psychological types*.
- Z Jungova díla česky vyšlo např.
 - Jung, C. G. (1998-2001). Výbor z díla, sv. I-VI. Brno: Nakladatelství Tomáše Janečka.
 - Jaffé, A. , Jung, C. G. (1998). *Vzpomínky, sny, myšlenky C. G. Junga*. Brno: Atlantis.
 - Jung, C. G. (1993). *Analytická psychologie. Její teorie a praxe*. Praha: Academia.
 - Jung, C. G. (1995). *Člověk a duše*. Praha: Academia.
 - Jung, C. G. (1994). *Duše moderního člověka*. Brno: Atlantis.

DOPLŇUJÍCÍ LITERATURA

- z knih Horneyové česky vyšlo např.
 - Horneyová, K. (2007). Neurotická osobnost naší doby. Praha: Portál.
 - Horneyová, K. (2000). Neuróza a lidský růst: zápas o seberealizaci. Praha: Triton.
 - Horneyová, K. (2004). Ženská psychologie. Praha: Triton.
- Rank, Otto (1909). The Myth of the Birth of the Hero.

DOPLŇUJÍCÍ LITERATURA

- z Frommových knih česky vyšlo např.
- Fromm, E. (1996). Umění milovat. Praha: nakladatelství Josefa Šimona.
- Fromm, E. (1992). Mít nebo být? Praha: Naše vojsko.
- Fromm, E. (1993). Strach ze svobody. Praha: Naše vojsko.
- Fromm, E. (1997). Anatomie lidské destruktivity. Praha: Lidové noviny.
- Fromm, E. (1997). Člověk a psychoanalýza. Praha: Aurora.
- Fromm, E. (1999). Mýtus, sen a rituál. Praha: Aurora.
- Fromm, E. (2003). Psychoanalýza a náboženství. Praha: Aurora.